

at anvende en større Sum paa Øvelser af Marinen, saa kan jeg kun sige, at der næppe gives nogen Retning, i hvilken man til større Nytte vilde kunne anvende en Sum end til Øvelse for Mandstab og Officerer. Der er et Hensyn endnu, som er blevet omtalt af den ærede Taler (Schønheyder), der har omtalt dette Forhold, nemlig, at det maa anses for ønskeligt, at man altid har noget Mandstab, noget Materiel, nogen Søstyrke ved Haanden, og dette vilde naturligtvis til en vis Grad kunne opnaaes ved de sørgede Øvelser, som bleve Marinen tildeel, det vil sige, det vilde opnaaes paa den Maade, at man altid vilde være istand til, saavel Vinter som Sommer, at have organiseret et eller flere Skibe, af hvilke man kunde tage Mandstab, Officerer og Underofficerer i det Øieblik, en pludselig Udrustning blev nødvendig. Det er ganske vist, at i den Tid, da der er Sis i vore Farvande, kunne saadanne Skibe ikke forblive her, men maae sendes til Middelhavet eller andre Steder, hvor Sis ikke hindrer deres Virksomhed, thi at udruste Skibe og lade dem frise inde, i den Hensigt at øve Mandstabet, vilde være mindre vel anvendte Penge. Man kunde jo derimod kort efter Vinterens Udløb, ved Foraarets Nærmelse, samle dem og i alle Tilfælde stille dem paa en saadan Maade, at man, naar Omstændighederne fordrer det, havde dem ved Haanden og deraf kunde udtage Skjernerne, om hvilke Mandstabet paa de andre Skibe, som man vilde være nødt til at udruste, kunde samle sig, hvorved man paa kortere Tid kunde tilvejebringe et godt og dygtigt og kampfærdigt Mandstab. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale dette Endringsforslag til det ærede Thing.

Tugen: Der er et Par Punkter i de foreliggende Endringsforslag, som jeg kunde ønsket at udtale mig om, forinden Sagen kommer til Afstemning. — Endskjøndt jeg veed, at den er i gode Hænder hos vor høitærede Ordfører, mener jeg dog, at det er saa specielle

Thing, og Thing, hvortil jeg navnlig har et saadant særeget Kjenndskab, at det maaskee dog kunde interessere det høie Thing at høre nogle Ytringer derom. Det første Spørgsmaal er det meget berørte om Artilleriet. Ærede Medlemmer vilde maaskee have lagt Mærke til, at fra den første Færd af, at jeg har haft Leilighed til paa dette Sted at udtale mig om Marinen, har jeg bestræbt mig for at opfordre til en Tilvejebringelse af Eenhed i de Institutioner ved Flaaden og Hæren, hvor en saadan Samarbeiden, en saadan Eenhed kunde bringe Gavn til begge Vaaben, og navnlig er eet af de Punkter, jeg har berørt, Artilleriet. Dette Spørgsmaal, som iøvrigt ikke staaer i directe Forbindelse med Spørgsmaalet om en Forening af de to Stater under een Bestyrelse, er blevet optaget i Forsvarscommissionen og har faaet Udtryk gjeennem det da forelaaede Lovudkast; det er dernæst blevet optaget af Regjeringen paa en noget anden Maade, og er endelig kommet til Udvælg, hvor vi igjen have omformet det paa en tredie Maade. Jeg skal nu for det Første takke den ærede Minister, fordi han har indbefømt denne Tanke ved det Forslag, der oprindeligt var forelagt for Thinget; der vises deri en Villighed til at søge at komme hen i Retning af Eenhed her, som fra Rigsdagens Side maa paastjønnes; men det Skridt, som af Ministeren er gjort, er efter min Formening ikke det rette. Det er ikke, fordi at Skridtet ikke er gjort heelt, men det er navnlig, fordi Skridtet ikke er gjort halvt. Artilleriet er en overordentlig vigtig Ting for Marinen, det er jo saa at sige det, der bærer Flaaden oppe; men Artilleriet er jo ogsaa for Hæren en overordentlig vigtig Ting. Der er ved Hæren to Afdelinger af Artilleri, Fæstnings- og Feltartilleri, disse to samme Afdelinger af Artilleriet findes i Flaaden i Skibsartilleri og Fartøisartilleriet, der paa en Maade kan sættes i Classe med Feltartilleriet, idet Fartøisartilleriet bruges ved Landgang. Constructionen af Skibskanoner staaer i nøieste Forbindelse med Constructionen af Fæstnings-